

Sygn. akt II Cz 728/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Tomasz Szaj (spr.)

Sędziowie SO Marzenna Ernest

SO Violetta Osińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 maja 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **T. T.**

przeciwko (...)– (...) (...) **w C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Choszcznie z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI C 948/13

oddala zażalenie.

SSO Marzenna Ernest SSO Tomasz Szaj SSO Violetta Osińska

sygn. akt II Cz 728/14

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 18 marca 2014 roku Przewodniczący Sądu Rejonowego w Choszcznie zwrócił pozew z dnia 28 listopada 2013 roku o zapłatę. Wskazał, że zarządzeniem z dnia 18 lutego 2014 roku, doręczonym 25 lutego 2014 roku, wezwano pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu. W określonym terminie (tj. do 4 marca 2014 roku) pełnomocnika powoda nie usunął braków pozwu, zaś w dniu 7 marca 2014 roku nadał w (...)wniosek o „zwolnienie go z prowadzenia sprawy”. Ponieważ pozew w niniejszej sprawie nie spełniał wymogów formalnych określonych w art. 187 § 1 k.p.c. oraz 126 – 128 k.p.c., konieczne było wszczęcie postępowania określonego w art. 130 k.p.c. Ponieważ pełnomocnik powoda nie usunął braków pozwu na podstawie art. 130 k.p.c. należało zarządzić jego zwrot.

Na powyższe postanowienie złożył zażalenie pełnomocnik powoda wnosząc o jego uchylenie. Wskazał, że informacje o fakcie reprezentowania powoda pełnomocnik powzięła w dniu 27 marca 2014 roku, zaś w dniu 3 kwietnia 2014 roku zostało jej doręczone zarządzenie z dnia 18 marca 2014 roku o zwrocie pozwu. Podniosła, że wydanie zarządzenia o zwrocie pozwu i postanowienia o zwolnieniu pełnomocnika zostały wydane w tej samej dacie co jest wadliwe. W ocenie skarżącej Sąd winien ponownie wezwać nowego pełnomocnika, po jego wyznaczeniu, do usunięcia braków formalnych pozwu, nie zaś wydawać zarządzenie o jego zwrocie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niego radcę prawnego z urzędu. Pismem z dnia 12 lutego 2014 roku (...)w Z.wyznaczyła powodowi radcę prawnego w osobie W. D.. Pismem z dnia 7 marca 2014 roku pełnomocnik powoda r.pr. W. D.zwrócił się do (...)w Z.o zwolnienie go z prowadzenia sprawy. Pismo to wpłynęło do Sądu w dniu 11 marca 2014 roku. Postanowieniem z dnia 18 marca 2014 roku Sąd Rejonowy zwolnił radcę prawnego W. D.od obowiązku zastępowania powoda w procesie i zwrócił się o wyznaczenie innego radcy prawnego.

Zażalenie okazało się bezzasadne.

W niniejszej sprawie niewątpliwym jest, że pełnomocnik powoda wezwany w sposób prawidłowy do usunięcia braków pozwu, nie wykonał powyższego wezwania w ustawowym terminie wynikającym z art. 130 § 1 k.p.c. Termin ten upłynął bowiem w dniu 4 marca 2014 roku. Do tego dnia pełnomocnik powoda nie wystąpił o zwolnienie go z tej funkcji. Wniosek w tej sprawie sformułował dopiero w dniu 7 marca 2014 roku, a więc po upływie terminu do usunięcia braków pozwu. W konsekwencji trafnie Przewodniczący Sądu Rejonowego, niezależnie od czynności podjętych w przedmiocie wniosku pełnomocnika powoda, zastosował sankcję z art. 130 § 2 k.p.c. albowiem termin do usunięcia braków pozwu już upłynął. Okoliczność, że po upływie tego terminu pełnomocnik powoda ustanowiony z urzędu wniósł o zwolnienie go z tej funkcji, nawet jeśli wniosek ten został uwzględniony, nie powoduje uchylecia skutków upływu terminów ustawowych, które miało miejsce wcześniej. W tej sytuacji bezzasadne jest twierdzenie zażalenia, że obowiązkiem Sądu było ponowne wezwanie nowego pełnomocnika do usunięcia braków pozwu. Okoliczność, że w tej samej dacie Sąd wydał postanowienie o zwolnieniu dotychczasowego pełnomocnika oraz zarządzenie o zwrocie pozwu pozostają bez wpływu na skuteczność zarządzenia o zwrocie pozwu. W niczym nie naruszyło to praw powoda, albowiem zarządzenie to zostało doręczone nowemu pełnomocnikowi, który miał możliwość zaskarżenia powyższego zarządzenia.

W takim stanie rzeczy uznając, trafność zaskarżonego zarządzenia, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak na wstępie.

(...)

(...)

(...)

1) (...)

2) (...)

(...)

(...)

3) (...)

4) (...)

(...)